ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

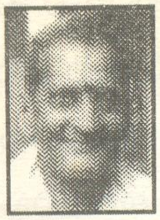

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 5 సంచిక : 6 పుష్పం : 22-25 ఎడిటర్ : పి.హెచ్.వి. సత్యవతి (హైమ)

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, జిన్నూరు 13-2-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మానవుడు జీవించటానికి ధనం అవసరం. కాని ధనం కంటే శాంతి గొప్పది, ధనం కంటే ఆనందం గొప్పది, ధనంకంటే సంతృప్తి గొప్పది. మీ ధనం మిమ్మల్ని సుఖపెట్టేదిగా ఉండాలి గాని దుఃఖపెట్టేదిగా ఉండకూడదు. మనం ధనమే గొప్పది అనుకొంటున్నాము. కాని ఆనందం ముందు, సుఖం ముందు, శాంతి ముందు ధనం చాలా తక్కువ స్థాయిలోనిది. అది మనం గ్రహించాలి. ఏ గురువు దగ్గరకు వెళ్ళినా సాధన చేయండి అంటున్నారు, ఇలా ఎంతకాలం చేయాలి అని ప్రశ్న. నీకు ఎంత కాలం అయితే తలంపులు వస్తున్నాయో అంతకాలం నీవు సాధన చేయవలసిందే. మనకు మంచి పవిత్రమైన భావాలు వస్తున్నాయి అనుకోండి. మన దేహం చనిపోయిన మన భావాలు మానవజాతి మీద పనిచేస్తాయి. మన దేహం ఇక్కడ లేకపోయినా మంచితలంపుల యొక్క ప్రవాహం మానవజాతి మీద పనిచేస్తూనే ఉంటుంది. జీవితం అంతా తలంపులే. దేహము నేను అనే మూలతలంపులోనుండి ఈ తలంపులు అన్నీ వస్తున్నాయి. ఆ మూలతలంపు వెళ్ళి హృదయంలో అణిగిపోయి కరిగిపోయే వరకు నీవు సాదన చేయవలసిందే. మేము భగవదనుభవం ఎప్పుడు పొందుతాము, ఈ జన్మలో సాధించగలమా అని ఇలా అడుగుతారు. అలా కంగారు పడవద్దు. గమ్యంలోఎంతశాంతి, ఆనందం ఉందని మీరు అనుకొంటున్నారో సాధన చేసేటప్పుడు కూడా మీరు అంత ఆనందంగా శాంతిగా చేయాలి. కష్టం, కష్టం అనుకొంటే మీరు సాధన చేయలేరు. గమ్యం గురించి ఆలోచించకూడదు. మీ చేతిలో ఉన్నపనిని జాగ్రత్తగా చేసుకొంటూ వర్తమాన కాలాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోండి.

రాత్రి సరిగా నిద్ర పట్టటంలేదు అని దృతరాష్ట్రుడు విదురుడిని అడిగాడు. నిరంతరము

చెడ్డ ఆలోచిస్తూ, నిరంతరము ఎదుటివారి మీద ద్వేషం పెట్టుకొంటే నీకు నిద్ర ఎలా పడుతుంది. ఎప్పుడైనా మంచి కర్మలు చేస్తూ ఉంటే నీకు మంచి ఆలోచనలు వస్తూ ఉంటే నీకు నిద్రపడుతుంది అని చెప్పాడు. మనకు అనేక తలంపులు వస్తాయి. చెడు తలంపులను మొక్కలో ఉన్నప్పడే దానిని తొలగిస్తే అది తేలికగాపోతుంది, అదే చెట్టు అయిపోతే దానిని తొలగించటం కష్టం. మనకు ఏ కారణం వలన దుఃఖం వస్తూ ఉన్నా అక్కడ బంధం ఉందని అర్థం. మన ఇంటిలో ఎవరైనా మరణిస్తే మనకు దుఃఖం వస్తుంది. ఇంకో చోట ఎవరైనా మరణిస్తే మనకు దుఃఖం రాదు. అదీ మరణమే ఇదీ మరణమే. కాని ఇక్కడ దుఃఖం రావటానికి కారణం బంధం. బంధం వలన దుఃఖం వస్తుంది, భయం వస్తుంది. బంధం లేనివాడికి దుఃఖం లేదు, భయం లేదు. నీకు తలంపులు వస్తున్నంతకాలం ఈ తలంపులు వచ్చే నేను ఎవరు అని విచారణ చేస్తూ ఉండవలసిందే. ఇప్పడు దేహానికి సంబంధించిన ఎరుకలో ఎలా ఉన్నావో అలాగ ఆత్మకి సంబంధించిన ఎరుక ఎప్పడూ కలిగి ఉండాలి. ఆ ప్రజ్ఞ, వివేకం కలిగి ఉండాలి. సూర్యుడు మంచి చేసే వాడికి, చెడు చేసేవాడికి వెలుతురు ఇస్తాడు. కాని మంచి, చెడు వాడికి అంటదు. నీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు కూడా అంతే, మంచి చెడు చేసేది వాసనే. ఆవాసన నీవు కాదు. నీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువే నీవు. సూర్యుడు బాహ్యవిషయాలకు ఎలా సాక్షిగా ఉన్నాడో అలాగే నీ లోపలున్న జ్ఞాన సూర్యుడు నీవు చేసే మంచికి, చెడుకు సాక్షిగా ఉంటాడు. ఈ దేహం పడిపోకముందేనీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అప్పడు అమృతస్థితిని పొందుతావు. ఆ స్థితిని పొందాలంటే నీవు శివుడిలాగ బ్రతకాలి. శివుడు విషాన్ని తన కంఠంలో పెట్టుకొన్నాడు. అమృతాన్ని ఇతరులకు ఇచ్చాడు. అంటే చెడును కంఠంలో ఉంచుకున్నాడు, మంచిని ఇతరులకు ఇచ్చాడు. అనుకరణ వద్దు. నీలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించు కోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అది వర్తమాన కాలంలో చేయాలి. వర్తమాన కాలాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవటం మానివేసి భవిష్యత్ కాలం గురించి ఆలోచిస్తున్నావు అదే నీవు చేసే పొరపాటు. వర్తమానకాలాన్ని అలక్ష్యం చేస్తున్నావు. నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నావు. చేతిలో ఉన్న కాలాన్ని వదిలేస్తున్నావు. అది వివేకవంతుడు చేసే పనికాదు. శరీరం ఉండగానే కామక్రోధముల యొక్క వేగాన్ని తట్టుకొని వాటిలో నుండి ఎవడైతే విడుదల పొందుతాడో వాడు మరణానంతరం కూడా ముగింపులేని ఆనందమును పొందుతాడు.

కొంతమంది యాంత్రికంగా పనిచేస్తారు. ప్రేమ ఉండదు, ఆప్యాయత ఉండదు. అలా

కాకుండా దైనందిన జీవితంలో నీవు పని చేసేటప్పుడు ప్రేమతో, ఆప్యాయతో, నీ మనస్సును అక్కడ పెట్టి పనిచేయాలి. అప్పుడు నీ పని పూర్తి అవుతుంది. సాధన పూర్తి అవుతుంది. అంటే నీవు చేసే పని హృదయపూర్వకంగా చేస్తే నీ మనస్సు వెళ్ళి హృదయ గుహలో పడిపోతుంది. శిరస్సులో మనస్సు ఎలా ఉంటోందో అలాగ హృదయంలో ఉండటానికి అలవాటుపడాలి. అలా అలవాటుపడితే మనకి జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. ప్రపంచంలో ఒకరిమీద ఒకరికి అసూయ తప్ప ప్రేమలేదు, స్నేహంగా కనిపించినా అది కూడా నటనే. ప్రపంచం అంతా ఇలా ఉంది ఏమిటి అని అడుగుతున్నారు. ఈ ప్రపంచం నీదీ కాదు, నాదీ కాదు. దానిని సృష్టించిన వాడు ఒకడు ఉన్నాడు. దాని గొడవ వాడు చూసుకొంటాడు. ముందు నీ గొడవ నీవు చూసుకో. నీవు బాగుపడే విధానం చూసుకో అంటున్నారు భగవాన్. ఇటువంటి విషయాలు ఆలోచిస్తూ ఉంటే నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు తెలియదు. జీవితం అంతా ఒక స్వప్నం. రాత్రి మనకు స్వప్నాలు వస్తాయి. స్వప్నం ఒకరికి కొన్ని నిమిషాలు ఉండవచ్చు. ఒకరికి ఒక గంట ఉండవచ్చు, ఒకరికి రెండు గంటలు ఉండవచ్చు, ఎక్కడో ఒకచోట ముగింపు ఉందికదా, అలాగే నీ జీవితం కూడా స్వప్నమే. ఒకరు 30 సంవత్సరాలు బ్రతకవచ్చు, ఒకరు 70 సంవత్సరాలు బ్రతకవచ్చు. కాని ఎక్కడో ఒకచోట ముగింపు ఉంది ఎందుచేతనంటే అదికూడా స్వప్నమే కాబట్టి. స్వప్నం ముగింపులేకుండా ఎలా ఉంటుంది. ప్రతి మనిషి నేను అది చేసాను, నేను ఇది చేసాను అనుకొంటాడు వాడి రజోగుణం అలా కనిపింపజేస్తుంది. ఈ జీవితంలో ఏ పాఠాలు నేర్చుకోవాలో అది అంతా ఈశ్వర సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఈ దేహము నాది, ఈ దేహము నాది అని చెప్పే ఆ నేనును క్రియేటర్‌ను, క్రియేషన్‌ను దాటితేగాని పరమసత్యం నీకు అనుభంలోనికి రాదు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం నీకు అనుభంలోనికి వచ్చినప్పుడు నీ ద్వారా ప్రపంచానికి ఎంతో మేలు జరుగుతుంది. కాని వాడు మాత్రం ప్రపంచానికి మేలు చేస్తున్నాను అని అనుకోడు ఎందుచేతనంటే ప్రపంచం తనకంటే భిన్నంగా లేదు. ప్రపంచం గొడవ వద్దు. మిమ్మల్ని మీరు అర్థం చేసుకోండి, మిమ్మల్ని మీరు క్లోజ్‌గా చూసుకోండి. మీలో ఏమి ఉందోమీకు తెలుస్తుంది. లోకం గురించి ఆలోచించటం కాదు ఈ లోకం ఉందని నీలో ఎవడైతే చెపుతున్నాడో ఆ నేను గురించి ఆలోచించి దాని స్వరూపాన్ని తెలుసుకోండి. మిమ్మల్ని మీరు అర్థం చేసుకోవటం మానివేసి, విచారణ చేయటం మానివేసి ప్రపంచం గురించి ఆలోచిస్తూ మీ శక్తిని మీ కాలాన్ని వృధా చేసుకొంటున్నారు. మీ మనస్సు మిమ్మల్ని ఎలా మోసం చేస్తోందో గ్రహించండి. ఎక్కడయితే ఆత్మ ఉందో

అక్కడకు తీసుకొని వెళ్ళి మనస్సును నిలబెట్టి ఉంచితే మనస్సు కరిగిపోతుంది. అప్పుడు స్వరూపం నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

జీవించి ఉన్నవారికంటే మరణించిన వారు అదృష్టవంతులు. ఎందుచేతనంటే వారు మనలను తొందరగా మర్చిపోతారు. కాని మనం వారిని తొందరగా మర్చిపోలేము. వారు ఎంత కాలం మనకు జ్ఞాపకం వస్తారో అంతకాలం మనకు దుఃఖం వస్తుంది. అలా దుఃఖపడటం కాదు వారి గురించి మంచి చెప్పండి. వారు జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడు శాంతిగా ఉండండి. అలా ఉంటే వారిపట్ల మీకు ఎంత సహృదయం ఉందో, ఎంత సదభిప్రాయం ఉందో దానిని చనిపోయిన జీవులు ఎక్కడ ఉన్నా వారికి భగవంతుడు అందజేస్తాడు. హిమాలయాలకు వెళ్ళి సాధన చేసుకొంటాను అని చెపితే నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళినా నీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు నీకూడా వస్తాయి. నీవు ఎక్కడ ఉన్నావు అనేది ముఖ్యం కాదు. తత్వాన్ని అర్థం చేసుకొని హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేయాలి. అది సాధన. ఇప్పుడు మీరు ఆనందం గానే ఉన్నారు. ఇంటికి వెళ్లిన తరువాత ఇంత లేటుగా వచ్చావు ఏమిటి అని మీ ఆయన అంటే ఈ ఆనందం అంతా పోతుంది. అంత అస్వతంత్రంగా జీవిస్తున్నాము. మనది ఒకరకమైన బానిస జీవితం. నీవు ఎవడో నీవు తెలుసుకొనే వరకు ఈ జన్మలోనే కాదు, రాబోయే జన్మలో కూడా ఇటువంటి గొడవలు తప్పవు జీవితంలో అనుకూల సంఘటనలు జరిగినా, ప్రతికూల సంఘటనలు జరిగినా ఎవడైతే తన మనస్సును, తన ఇంద్రియాలను లాగి పట్టుకుంటున్నాడో వాడు స్థితప్రజ్ఞుడు అవుతాడు.

నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును తెలుసుకోవడానికి ఏదైతే అడ్డువస్తోందో.. దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అదే సాధన, ఆ సాధన చిరాకుగా చేయకూడదు పరాకుగా చేయకూడదు, హితవుగా చేయాలి. రైలులో ప్రయాణం చేస్తున్నాము అనుకోండి, ఇంకా రాలేదు ఇంకా రాలేదు అని రైలులో ఏడుస్తూ కూర్చుంటే హైదరాబాద్ తొందరగా వచ్చేయదు. శాంతిగా, సుఖంగా కూర్చోండి. హైదరాబాద్ ఎప్పుడు రావాలో అప్పుడే వస్తుంది. అలాగే మాకు ఇంకా జ్ఞానం రాలేదు అని ఏడుస్తూ కూర్చోవద్దు. జ్ఞానం కోసం సంతోషంగా ప్రయత్నం చేయండి, భగవంతుడు మీకు కనిపించి మీకు వెయ్యి జన్మల వరకు మోక్షంరాదు అని చెప్పినా అప్పుడు కూడా మీకు ఏమీ అనిపించకూడదు. అలా ఉంటే వెంటనే మీకు మోక్షం ఇస్తాడు. అయ్యో వెయ్యి జన్మల వరకు మోక్షం రాదా అనికంగారు పడితే మూడు వేల జన్మలకు పెరుగుతుంది.

నీవు మాట్లాడేటప్పుడు మృదువుగా, హితవుగా, నిదానంగా మాట్లాడాలి. అది మీ సాధనలో ఒక భాగం అవుతుంది. అది మీ మనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలుగజేస్తుంది. నీవు ఎవరి మీద అయినా అసూయపడుతున్నావు అనుకో ఆ అసూయను వెనుక్కు లాక్కోవటానికి నీకు పదిజన్మలు పడుతుంది. మనం అర్థం చేసుకొని అభ్యాసం చేస్తే మనకు కష్ట సుఖాలు తెలుస్తాయి. పుస్తకాలు విషయాలు చెపుతాయి. వాటిని గ్రహించి, అర్థం చేసుకొని ఆచరించి బాగుపడవలసింది నీవే. నీవు ప్రపంచం గురించి ఆలోచించటానికి అది ముఖ్యమైనది కాదు. దాని గురించి ఆలోచించి నీ కాలం వృథాచేసుకోవద్దు. ప్రపంచం అనుకొంటూ ఉంటుంది వాళ్లను గురించి వాళ్ళు తెలుసుకోవటం మానివేసి నాగురించి తెలుసుకొంటున్నారు. నాలో ఏదోసారం ఉందని నన్ను తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. నాలో సారం ఏముంది? అని ప్రపంచం ఎగతాళి చేస్తుంది. నీకు గ్రహించే శక్తి ఉంటే అది నీకు తెలుస్తుంది. ప్రపంచం గురించి ఆలోచించే బదులు నీవు ఎవడో నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే నీవు తొందరగా పునర్జన్మలో నుండి విడుదలపొందుతావు.

ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలనుకొనే వారికి, హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళాలనుకొనే వారికి సహనం, ముగింపు లేని సహనం, అత్యంత గాఢమైన సహనం అవసరం. దానికి సిద్ధపడి ఈ మార్గంలో ప్రయాణం చేయాలి. రోజూ వందసార్లు టపాకాయలాగ పేలిపోతూ ఉంటే ఇంక మనకు జ్ఞానం ఏమిటి? నేను మహాత్ములను దర్శించాను, నేను సాధన చేసాను అని భగవాన్‌తో చెపుతూ ఉంటే నేను సాధన చేసాను, నేను సాధన చేసాను అంటున్నావు. ఆనేను ఎవడో నీకు తెలుసా అంటున్నారు భగవాన్. అది నీకు తెలియదు అదే అజ్ఞానం. అంటే మీరు చెప్పేది నాకు అర్థంకావటంలేదు అంటున్నాడు. నీవు ఆలోచించు నీకు అర్థమవుతుంది అంటున్నారు భగవాన్. అజ్ఞానం పెరగటానికి, మనం ఎవరో మనకు తెలియకపోవటానికి ఎవరో ఇతరులు కారణం కాదు. మన రూపం, మన నామం కారణం, దొంగనేను రూపంమీద, నామం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ రెండూ తీసివేస్తే అది అగాధంలో కూరుకొని పోయి పత్తా లేకుండా పోతుంది. నీకు ఎన్ని సమస్యలు ఉన్నా దొంగనేనును తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితే అన్నీ పరిష్కారమయిపోతాయి. దొంగనేను ఉన్నంతకాలం అన్నీ ఉంటాయి. దానిని తీసివేస్తే అన్నీ పోతాయి. రమణ మహర్షి ప్రత్యేకత ఏమిటి అంటే తాత్కాలిక ప్రయోజనం ఆశించడు, శాశ్వత పరిష్కారం కోసం చూస్తాడు. తత్కాలికమైన పనుల జోలికి పోడు. మనకు కష్టమైనా

శాశ్వత పరిష్కారం కోసం చూస్తాడు. ఆయన మంచి గురువు కాదు అని మనం అనుకొన్నా ఆయనకు నష్టంలేదు. దైనందిన జీవితంలో నీవు ఏపని విడిచిపెట్టనక్కరలేదు. పని విడిచిపెడితే జ్ఞానం రాదు. నీవు చేసే పనిలోనే మున్గుతూ రావాలి. అలా మున్గినప్పడు సత్యం నీకు తెలియబడకుండా ఎలా ఉంటుంది.

ఇప్పుడు మాకు మోక్షం ఎందుకు? మా పని బాగానే ఉంది అని అనుకొంటున్నారా? ఇప్పుడు మనం ఉన్న స్థితి నిజమైతే మనకు దుఃఖం రాదు. కాని అది నిజం కాదు కాబట్టి మనకు దుఃఖం వస్తుంది. నిజంలోనుండి దుఃఖం రాదు, అనిజంలోనుండి దుఃఖం వస్తుంది. ఇప్పుడు మనం అనుభవించేది దొంగశాంతి. ఇడ్లీలో పచ్చడి బాగాలేకపోతే మనకు శాంతి అంతా పోతుంది. ఇది దొంగశాంతి. శాస్త్రలు చదువుతున్నాము. గీత చదువుతున్నాము కాని ప్రాక్టికల్ లైఫ్‌లో ఇలా ఉంటున్నాము. ఏది నిజమైన శాంతి అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు అంటే బాహ్యమైన కారణములు ఏ కారణం కూడా మీ శాంతిని కదపలేదో, కుదపలేదో అది నిజమైన శాంతి అని చెప్పాడు. చైతన్యస్రవంతి నీ హృదయంలో ఉంది. అందులోనికి వెళ్ళి కలిసిపో. అప్పుడు ఆనందమే ఆనందము. శాంతే శాంతి. అది స్వతంత్రంగా ఉంటుంది. అది నిజమైన శాంతి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 21-2-2000, గోగులమఠం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మీరు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందాలంటే ముందు మీరు ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకోవాలి. మీ కళ్ళతో మిమ్మల్ని చూసుకోండి, ఇతరులకళ్ళతో మిమ్మల్ని చూసుకోవద్దు. మీరు ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినా ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే మీకు మోక్షం రాదు. సహృదయంతోను, సద్బుద్ధితోను ఏ పని ప్రారంభించినా అది సఫలమవుతుంది. మన శరీరం పడిపోయిన తరువాత కూడా ఆపని అలా కంటిన్యూ అవుతుంది. ఎవరైనా మనలను విమర్శిస్తే మీకు విమర్శించే శక్తి ఉన్నా, విమర్శించటానికి తగిన కారణములున్నా విమర్శించకూడదు. అలా విమర్శించటం వలన రజోగుణం పెరుగుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన, మనం చేయగలిగిన మంచి ఇతరులకు చేయటం వలన మనం పవిత్రులమవుతాము. మనం పవిత్రులమైతే లోపల ఉన్న పవిత్రమైన వస్తువు మనకు వ్యక్తమవుతుంది. నీలోపల సత్యవస్తువు ఉంది అని పెద్దలు చెపుతూ ఉంటే, శాస్త్రాలు చెపుతూ